

Voorstel van wet van mejuffrouw Goudsmit en de heer
Van den Doel tot het wijzigen van de zondagswet
(Wijziging artikel 7 zondagswet)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

De bedoeling van de voorgestelde wetswijziging is om de tekst van artikel 7 van de zondagswet in overeenstemming te brengen met de strekking, zoals de indieners die zien, nl. het onmogelijk maken dat door een handeling van een overheid sportbeoefening of een andere vorm van ontspanning op zondag feitelijk wordt verhinderd. Gebleken is dat verschillende gemeenten bij raadsbesluit gemeentelijke zwembaden des zondags gesloten houden.

De Hoge Raad oordeelde bij arresten d.d. 11 januari 1972 dergelijke besluiten niet in strijd met de wet, daar ze geen plaatselijke verordeningen zijn in de zin van artikel 7, lid 1, zondagswet.

Naar het oordeel van de indieners volgt hieruit dat er sprake is van een lacune in de zondagswet; door toevoeging van de twee voorgestelde leden aan artikel 7 wordt deze lacune opgeheven.

1. De strekking van het huidige artikel

a. De huidige tekst van artikel 7, eerste lid van de zondagswet luidt als volgt: „Plaatselijke verordeningen tot regeling van punten, waaromtrent bij deze wet niet is voorzien, mogen geen verbodsbepalingen inhouden omtrent sportbeoefening of andere vormen van ontspanning op zondag, die niet als openbare vermakelijkheid in de zin van deze wet zijn te beschouwen”.

b. In de memorie van toelichting van de zondagswet staat dat:

„De behoefte aan ontspanning in deze tijd voor velen is samengegroeid met de behoefte aan een wekelijkse rustdag. Wat de beoefening van sport en andere lichaamsbeweging in de open lucht betreft, voor hen die op werkdagen daartoe geen gelegenheid hebben, mag dit gevoelig een levensbehoefte heten”.

Daarom „dienen deze vormen van ontspanning naar het oordeel der Regering, ook door de gemeenteraad ongemoeid te worden gelaten”. Volgens de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer is „De bedoeling in artikel 7 om buiten twijfel te stellen, dat buiten het kader van artikel 4 ten aanzien van sportbeoefening of andere vormen van ontspanning op Zondag voor de gemeentebesturen geen regelgevende bevoegdheid zal bestaan”. Ook aan de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken, Staatsraad mr. Beel, die het ontwerp namens de Regering in de Kamers verdedigde, kwam het voor „dat uit artikel 7, lid 1, kan worden afgeleid, dat voor de gemeenteraden het hands off geldt, voor zover het sportbeoefening of andere soorten van ontspanning betreft. Er blijft dus op dit gebied voor de gemeenteraden niets meer te regelen over”. (*Hand. I*).

c. Er kan dus geen twijfel over bestaan dat de ratio van de wet is dat aan de sportbeoefening of andere vormen van ontspanning op zondag geen beletselen in de weg worden gelegd die er op andere dagen van de week niet zijn.

Het is onaannemelijk dat dit niet zou gelden als het inrichtingen betreft die eigendom zijn van de overheid.

2. Interpretatie van de huidige wetstekst

Volgens de interpretatie van de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken Beernink gegeven in antwoord op vragen van de heren Franssen en Laban (*Aanh. Hand. II*, 1 december 1970, blz. 711) „verhindert artikel 7 van de zondagswet dat een gemeentebestuur de wil van derden doorkruist om op de zondag bepaalde goederen, b.v. een zwembad of sportterrein, ter beschikking te stellen. Genoemd artikel beoogt niet de eigenaren van die goederen te dwingen deze tegen hun wil op zondag ter beschikking te stellen”.

Volgens deze interpretatie zou artikel 7 uitsluitend bedoelen eigenaren of exploitanten van zwembaden e.d. te beschermen tegen de overheid.

Natuurlijk spreekt het vanzelf, dat de zondagswet geen particulier kan dwingen zijn zwembad voor het publiek open te stellen op welke dag van de week dan ook. Maar de indieners menen dat inrichtingen die eigendom van de overheid zijn, of waarin de overheid op een of andere wijze deelneemt, op zondag – wegens het bijzonder karakter van die dag (vlg. H.R. 22 juli 1960) – niet gesloten behoren te zijn.

3. Artikel I

Artikel 7, lid 2 (nieuw) breidt het bepaalde ten aanzien van plaatselijke verordeningen in het eerste lid uit tot alle besluiten van alle organen van de gemeente, dus ook tot besluiten, welke betrekking hebben op inrichtingen die eigendom zijn van de gemeente of door haar worden geëxploiteerd. Zodoende zullen besluiten van de raad of van B. en W. omtrent het openstellen van gemeentelijke zwembaden, de verhuur van gemeentelijke sportterreinen e.d. niet meer buiten de bepalingen van de zondagswet vallen.

4. Artikel II

Door artikel 7, lid 3, sub *a* (nieuw) wordt bereikt dat organen die ten tijde van het tot stand komen van de huidige zondagswet nog niet bestonden, b.v. recreatieschappen, waarin een provincie deelneemt, nu ook onder de bepalingen van de zondagswet vallen.

Door artikel 7, lid 3, sub *b* (nieuw) wordt bereikt, dat de konstruktie, die door sommige gemeenten wel is toegepast, nl. het onderbrengen van de exploitatie van een zwembad in een stichting, die als particuliere instelling buiten de zondagswet zou vallen, thans binnen het bereik van die wet wordt gebracht. „Deelnemen” moet hier in de meest uitgebreide zin worden opgevat.

GOUDSMIT
VAN DEN DOEL.